

[Thestrup.]

hæver budgettet som udtryk for en sparelinje.

Det, der først og fremmest har fanget opmærksomheden ved det, er jo den størrelse, det nu har nået. Det har oversteget de 10 milliarder kr. Jeg har undertiden her ved finanslovdebatterne påpeget væksten i budgettet og advaret imod den fart, hvormed det fra finansår til finansår voksede. Et godt billede giver skemaet i den økonomiske oversigt pag. 36, og det viser vel, at hvad man end kan sige om det socialdemokratiske styre i Danmark — noget billigt styre har det ikke været. Så er forholdet jo endda det, at den, der kun ser på oversigterne i den økonomiske årsoversigt eller oversigten på finanslovsforlaget pag. 3-6, ikke rigtig bliver klar over, hvor store udgifts- og indtægtsposterne i virkeligheden er. For i den særlige regnskabsopstilling, som anvendes i finansloven, er i indtægtsposterne udgiften ved at erhverve den pågældende indtægt trukket fra, og i udgiftsposterne er den indtægt, der er forbundet med den pågældende udgift, trukket fra, inden den opføres i oversigten.

I oversigten på finanslovsforlagets pag. 3-6 er det således nettoindtægter og -udgifter, vi præsenteres for. Bruttoindtægter og -udgifter er, således som enhver kan se det i forslaget, betydelig større. Såvel bruttoindtægten som bruttoudgiften overstiger 15 milliarder kr. Men lad os holde os til budgettet, som det er opstillet i forslaget på pag. 3-6.

Jeg vil gerne her begynde med at sige, at det er min opfattelse, at den debat, vi har her om budgettet, under den form, den nu har, ikke har en betydning og en værdi, der kan sammenlignes med finansudvalgets gennemgang af det. Det er under den rolige og grundige, fra dag til dag fortsatte gennemgang af budgettet, at man kan vinde en vis oversigt over det og få et vist skøn over dets rimelighed. Når jeg derfor her rejser nogle problemer vedrørende budgettet, er det mere for at angive nogle synspunkter, ud fra hvilke mit partis repræsentanter i finansudvalget vil betragte det, end fordi jeg mener, det er muligt ved debatten her at få det indgående og alsidigt belyst.

Den højtærede statsminister og den højtærede finansminister har som nævnt hævdet, at budgettet er udtryk for en sparelinje.

Men er dette nu rigtigt? Jeg tror, at det her må tages i betragtning, hvordan forskellige spørgsmål budgettet vedrørende besvares. Det første spørgsmål, jeg vil stille i denne anledning, er: er det et realistisk budget?

Der er til imødegåelse af merudgifter ved pris- og lønstigninger afsat 300 mill. kr. og til imødegåelse af nye bevillingsforslag 100 mill. kr. Disse 300 mill. kr. skal dække de stigninger i lønninger, der bliver følgen af de 3 dyrtidsportioner, vi må regne med kommer til foråret. Det kan de gøre, men heller ikke mere, og der er ikke regnet med, at støtten til landbruget skal være længere end det første kvartal af finansåret. Hvis nogen af disse forudsætninger svigter, slår budgettet ikke til.

Til dækning af tillægsbevillinger er der kun regnet med 100 mill. kr. Når vi nu ved, at tillægsbevillingerne i de senere år har andraget langt større beløb, tvivler jeg på, at man kan betegne forslaget som realistisk; den højtærede finansminister tvivler vel selv på, at det kan holde.

Vi har jo netop i de sidste dage fået et eksempel på, hvor svært det er at danne sig et rigtigt skøn. I forhold til finansloven venter man jo følgende overskridelser på indeværende års budget: invaliderenten 58 mill. kr., folkepensionen 71 mill. kr., sygekassetilskuddene 14,7 mill. kr., refusion af lærerlønninger 35 mill. kr. og tilskud til Københavns undervisningsvæsen 22 mill. kr. Af disse skulle der ved omsforliget kun være regnet med de 100 millioner, men ganske vist mener den højtærede finansminister at have tilsvarende besparelser. Det viser imidlertid, hvor usikkert et skøn er på disse områder.

Jeg er nok klar over, hvor svært det er at foretage sådanne skøn som dem, der her er tale om. Jeg kan indse, at det ikke er muligt at udregne på forhånd, hvor mange der i årets løb vil få ret til invaliderente. Til gengæld synes jeg nok, at det måtte være noget lettere at skønne over udgifterne til folkepension; man må jo regne med, at alle tager al den folkepension, de kan få. Den højtærede finansminister har jo sagt, at der til pristalsstigningen kun er de 300 mill. kr.; det spørgsmål er altså klaret. Men kan den højtærede socialminister sige noget om skønnet med hensyn til antallet af pensionister og med hensyn til, hvor